

ASTRID SYLWAN - All Decisions Made

Konsthallen, Skövde Kulturhus

12 november – 24 januari 2010

Utanför Astrid Sylwans ateljé i en före detta färgfabrik i Nacka susar bilarna förbi på den hårt trafikerade Värmdöleden. Byggnaden befinner sig i ett ingenmansland, en sista remsa av det som en gång utgjorde Lugnets industriområde. Kontrasten mellan de livlösa fasaderna och den högt uppdrivna koloriten i hennes målningar är brant och iögonfallande.

Den gråjämna miljön utanför ateljéfönstret tycks ha en neutraliserande effekt. I detta ickeområde – non site – finns inget som avleder koncentrationen från arbetet i ateljén. I ett slutet rum skapar målningarna sitt eget universum och efter sina egna förutsättningar leder det ena verket till det andra. Bortsett från experimentet som friluftsmålare i sviten *Central Park* från 2008 söker sig Astrid Sylwan inte ur ateljén för att hämta inspiration. ”Det handlar bara om färg”, säger hon. ”Men inte enbart om färg som pigment utan i lika hög utsträckning som om material, hastighet och textur.”

I sina storskaliga dukar gestaltar hon en upprymd livskänsla och berusning under skarpt ljussatta dagar. Röda, rosa och orange klanger slungas mot transparenta hinner i grönt och lysande havsblått. Någon gång drar ett solgult stråk genom bilden, ett stråk som i nästa stund kan stegras till frätgult. Med spacklar och gummiskrapor framkallas fint skiktade slöjor och tydliga upphöjningar eller vallar av ansamlad färg på duken. *Always in a whisper, That high summer, You caught me off guard* – titlarna blir till stämningssackord, minnet av en smak eller en doft, upplevelser präglade av nostalgins och återblickens sötma.

I hennes målningar är det som om naturen andas genom virvlande vattenrörelser och omslutande sjögräs. Tillvägagångssättet påminner om modevärldens lager-på-lager-estetik där det ena klädesplagget blottas genom transparens eller öppningar i lagret ovanpå. Astrid Sylwan använder golvet som underlag, vilket gör att hon kan tippa och angripa duken från olika håll. Det är ett utpräglat fysiskt krävande arbete.

Abstrakt måleri beskrivs ibland som musikaliska improvisationer som bryter sig loss från ett grundtema. I de klingande kompositionerna fångas de flytande färgerna upp av en större struktur, ett skelett av räta linjer och stabila kurvaturer. Men lika ofta rör det sig om formfasta droppformationer där tyngdlagen satts ur spel. De blytungta dropparna med sina sega och smala strängar faller åt fel håll, uppåt i stället för nedåt.

Verken hade riskerat att kantra och bli motståndslösa om det inte också gjorts rum för det svarta och vita, ”de yttersta lägena och alla andra färgers början och slut”. Svart och vitt skapar en mollton respektive svalka åt den oortodoxa paletten där målningar gråter jättelika tårar i babyblått och mer svårångade melerade toner. Det svarta anses dödande, men här vibrerar svärtan tillsammans med de lysande färgerna. Inslag av vitt för däremot in stråk av tystnad, men varnar också för glömskan och intigheten i de berusade ögonblick som fångas på duken.

Spelet mellan närhet och avstånd, mellan täckande och genomsiktig färg, mellan hetta och isvitt, mellan toppar och avgrund utgör handlingen i Astrid Sylwans måleri. Mellan de nedhängande och uppskjutande tapparna i djungellandskapen öppnar sig sceniska djup där de små prickarna utgör en del av orkestreringen. Det är de punkter som gör att ögat vill vidare. Kanske är det också en stillsam hommage till Olle Bonniér och hans Plingelingpartitur.

Utställningens titel *All Decisions Made* (Alla beslut är fattade) ger en ingång till arbetsprocessen. För varje målning finns en distinkt struktur och en plan, men så snart första färgen lagts på duken börjar omförhandlingarna och råbråkandet. En målning av Astrid Sylwan är resultatet av miljontals små beslut.

Sophie Allgårdh

Kritiker i Svenska Dagbladet och chefredaktör för Paletten

Astrid Sylwan (f.1970) är en av de senaste årens mest uppmärksammade konstnärer i Sverige. Sedan examen från Konstfack i Stockholm 2005 har hon ställt ut flitigt och mottagit flera prestigefyllda utmärkelser och stipendier.

HANNA LJUNGH - Vedergällning

Filmrummet, Konsthallen, Skövde Kulturhus

12 november – 24 januari 2010

Hanna Ljunghs verk *Vedergällning* från 2007 är en filmad Performance som löst bygger på en scen ur filmen *Jungfrukällan* av Ingmar Bergman. I verket utmanar hon stereotypa könsroller när hon låter kvinnan i filmen få ut sin frustration genom att slå och göra ner.

Hanna Ljungh (f. 1974) tog sin examen från Konstfack i Stockholm 2003. Hennes filmer har visats på flera olika filmfestivaler och samlingsutställningar både i Sverige och utomlands.